

BENDRUOMENĖS SKELBIMAI

KRYŽIAUS KELIAS

Mūsų bažnyčioje kiekvieną Gavėnios penktadienį apmąstomas Kryžiaus kelias po vakaro šv. Mišių.

GRAUDŪS VERKSMAI

Gavėnios antradieniais, trečiadieniais, ketvirtadieniais 17.30 val. bažnyčioje bus giedami graudūs verkimai.

PSALMIŲ SKAITYMAS

Gavėnios penktadieniais šv. Klaros seserys (Mėguvos g.34) kviečia visus norinčius skaityti Psalmes. **Kovo 1 d. 17 val.** vyks Vakarinė malda ir po jos bus skaitomos Psalmės (kas turite atsineškite Psalmyną).

PARAPIJOS RAŠTINĖJE GALIMA ĮSIGYTI:

♦ Pašventintų tradicinių ir kitokių žvakių, žurnalą „Artuma“.

PALAIMINIMŲ VAKARAI

Kiekvieną pirmadienį, **18 val.**, Kretingos Viešpaties Apreiškimo Švč. M. Marijai bažnyčioje vyksta Palaiminimų vakarai. Jų programoje: šv. Mišios, šlovinimas, mokymas, užtarimo malda ir bendrystė. Šv. Mišios tiesiogiai transliuojamos YouTube kanale „KretingosPranciškonai“. Kviečiame visus prie Gyvybės šaltinio!

LITURGINIAI SKAITINIAI

26 P — Dan 9, 4b–10 • Ps 79, 8. 9. 11. 13 • † Lk 6, 36–38

27 A — Iz 1, 10. 16–20 • Ps 50, 8–9. 16bc–17. 21. 23 • † Mt 23, 1–12

28 T — Jer 18, 18–20 • Ps 31, 5–6. 14. 15–16 • † Mt 20, 17–28

29 K — Jer 17, 5–10 • Ps 1, 1–2. 3. 4. 6 • † Lk 16, 19–31

1 P — Pr 37, 3–4. 12–13a. 17b–28 • Ps 105, 16–17. 18–19. 20–21 • † Mt 21, 33–43. 45–46

2 Š — Mch 7, 14–15. 18–20 • Ps 103, 1–2. 3–4. 9–10. 11–12 • † Lk 15, 1–3. 11–32

3 — III GAVĖNIOS SEKMADIENIS. Iš 20, 1–17 • Ps 19, 8. 9. 10. 11 • 1 Kor 1, 22–25 • † Jn 2, 13–25

Tarnaujantys broliai

Parapijos klebonas Paulius Saulius Bytautas OFM • mob. tel.: 8 682 60227; El. p.: sauliusbytautas@yahoo.com

Vienuolyno gvardijonas Andrius Dobrovolskas OFM • mob. tel.: 8 698 44769

Parapijos vikaras Paulius Vaineikis OFM • mob. tel.: 8 682 67299

Parapijos vikaras Gediminas Numgaudis OFM • mob. tel.: 8 698 35096

Parapijos vikaras Kazimieras Kasparavičius OFM • mob. tel.: 8 668 36996

Parapijos diakonas Linas Vorociškis OFM • mob. tel.: 8 616 29430

Kretingos Viešpaties Apreiškimo Švč. Mergelei Marijai parapija

į. k. 190769729 • sąsk. nr.: LT904010041800022330, Luminor bankas

Vilniaus g. 2, LT-97125 Kretinga • mob. tel.: 8 686 30227 • el. paštas: kretingosparapija@gmail.com

www.kretingospranciskonai.lt

Parapijos raštinės darbo laikas:

antradienį – penktadienį: 9:00 – 13:00 ir 15:00 – 18:00 val. • šeštadienį – sekmadienį: 9:00 – 14:00 val.

Mažesniųjų Brolių Ordino Lietuvos Šv. Kazimiero Provincijos Kretingos Apreiškimo vienuolynas

į. k. 191153971 • sąsk. nr. LT 044010041800032317, Luminor bankas

Laikraštėlių galite skaityti apsikanę parapijos internetinėje svetainėje

Laikraštėlių parengė Vilma Tamašauskienė

KELYJE

II GAVĖNIOS SEKMADIENIS
2024-02-25 NR.1276

Skaitinys iš Pradžios knygos (Pr 22, 1–2. 9a. 10–13. 15–18)

Anomis dienomis Dievas išbandė Abraomą. Jis tarė jam: „Abraomai!“

Jis atsiliepė: „Aš čia.“ – „Paimk savo sūnų – jis tęsė, – savo vienatinį sūnų Izaoką, kurį myli, nueik į Morijos kraštą ir paaukok jį kaip deginamąją auką ten viename kalne, kurį aš tau nurodysiu.“

Jiedu atėjo į vietą apie kurią buvo kalbėjęs jam Dievas. Abraomas pasitvėrė ten aukurą ir sukrovė malkas. Tuomet Abraomas ištiesė savo ranką ir pakėlė peilį, kad nužudytų savo sūnų.

Bet Viešpaties angelas sušuko jam iš dangaus, tardamas:

„Abraomai, Abraomai!“ – „Aš čia!“ – jis atsiliepė.

„Nekelk rankos prieš berniuką, – tęsė, – nieko jam nedaryk! Dabar aš žinau, kad tu bijai Dievo, nes neatsisakei atiduoti man savo vienatinio sūnaus.“ Kai Abraomas pakėlė akis, jis pamatė aviną, ragais įstrigusį krūme. Abraomas tada priėjo, paėmė aviną ir paaukojo jį kaip deginamąją auką vietoj savo sūnaus.

Viešpaties angelas pašaukė Abraomą iš dangaus antrą kartą ir tarė:

„Prisiekiu pačiu savimi, – tai Viešpaties žodis, kadangi tu tai padarei, neatsisakei atiduoti savo vienatinio sūnaus, todėl aš tikrai laiminsiu tave ir padarysiu tavo palikuonis tokius gausius, kaip dangaus žvaigždes ir pajūrio smiltys. Tavo palikuonys užims savo priešų vartus ir visos tautos žemėje ras sau palaiminimą per tavo palikuonis, nes tu buvai klusnus mano balsui.“

Atliepamoji psalmė Ps 115 (116 B), 10 ir 15. 16–17. 18–19 (P.: Ps 114 (116 A), 9)

P. Viešpaties Artume aš keliauju pasaulyje – tarp gyvųjų.

Juo pasitikėjau netgi kai skundžiaus: *

„Esu baisiai sielvarto prislėgtas!“ –

Akyse Viešpaties brangūs *

mirštantys jo ištikimieji. – P.

O Viešpatie, aš tavo tarnas, – *
tau tarnauju, sūnus tavosios tarnaitės.
Mano pančius tu sutraukei. †
Tau atnašausiu dėkojimo auką *
ir šauksiuosi Viešpaties vardo. – P.

Savo įžadus Viešpačiui ištesėsiu *
regint visai jo tautai –
Viešpaties Namų atšlainiuos, *
tavo viduryje Jeruzale! – P.

Skaitinys iš šventojo apaštalo Pauliaus Laiško romiečiams (Rom 8, 31b–34)

Broliai ir seserys!

Jei Dievas už mus, tai kas gi prieš mus?! Jeigu jis nepagailėjo nė savo Sūnaus, bet atidavė jį už mus visus, – kaipgi jis ir visko nedovanotų kartu su juo?! Kas kaltins Dievo išrinktuosius? Juk Dievas išteisina! Tai kas pasmerks? Ar Kristus Jėzus, kuris numirė, bet buvo prikeltas, kuris sėdi Dievo dešinėje ir net užtaria mus?!

Posmelis prieš Evangeliją Plg. Mt 17, 5

**Iš spindinčio debesies pasigirdo Tėvo balsas:
„Šitas yra mano mylimasis Sūnus; jo klausykite!“**

Iš šventosios Evangelijos pagal Morkų (Mk 9, 2–10)

Anuo metu Jėzus pasiėmė Petra, Jokūbą ir Joną ir užsivedė juos vienus nuošaliai ant aukšto kalno. Ten jis atsimainė jų akivaizdoje. Jo drabužiai ėmė taip baltai spindėti, kaip jų išbalinti negalėtų joks skalbėjas žemėje. Jiems pasirodė Elijas ir Mozė, kuriedu kalbėjo si su Jėzumi.

Petras ir sako Jėzui: „Rabi, gera mums čia būti. Pastatykime tris palapines: vieną tau, antrą Mozei, trečią Elijui.“ Jis nesižinojo, ką sakęs, nes jie buvo persigandę.

Užėjo debesies ir uždengė juos, o iš debesies nuskambėjo balsas: „Šitas mano mylimasis Sūnus. Klausykite jo!“ Ir tuojau, vėl apsižvalgę, jie nieko prie savęs nebematė, tik vieną Jėzų.

Besileidžiant nuo kalno, Jėzus liepė niekam nepasakoti, ką jie buvo matę, kol Žmogaus Sūnus prisikels iš numirusių. Jie gerai įsidėmėjo šį pasakymą ir svarstė, ką reiškia „prisikelti iš numirusių“.

Brangūs broliai ir seserys,

Atsimainymo akimirką Jėzaus kūnas ėmė spinduliuoti Dievo šlovę. Tai ta galinga šlovė, kurią Sūnus turėjo prieš pasaulio įkūrimą. Tai šlovė, kuri vėliau ne tik prikels Jėzų iš numirusiųjų trečiąją dieną, bet ir pasaulio pabaigoje pakeis mūsų vargingą kūną ir padarys jį panašų į Viešpaties Jėzaus garbingą kūną. Juk jeigu mes tampame dabar panašūs į Kristaus tarnus, nuolat sekame Jėzų jo klusnumo, nusižeminimo ir nesavanaudiškos meilės pavyzdžiu, amžinajame gyvenime būsime Kristaus šlovingi nariai, kurie regėjimo ant Taboro kalno metu buvo pavaizduoti su dieviškosios šviesos atmainytais Viešpaties drabužiais.

Aprašydamas Atsimainymo epizodą, šventasis Morkus pabrėžia stipriau negu kiti evangelistai, kad Jėzaus „drabužiai ėmė taip baltai spinduliuoti, kaip jų išbalinti negalėtų joks

skalbėjas žemėje“. Jėzaus drabužiai čia simbolizuoja mūsų sudievinimą, mūsų dalyvavimą Trejybės gyvenime, kuris jau slėpingai prasidėjo žemėje ir bus tobulas danguje po mūsų mirties, bet visiškai bus apreikštas tik pasaulio pabaigoje.

Toks mūsų atsimainymas ateina vien tik iš Dievo malonės, jis yra Šventosios Dvasios, dieviškojo Skalbėjo, darbas. Iš tikrųjų, galinga Atsimainymo šlovė, kurią galėjo trumpai regėti Apaštalai ant Taboro kalno, buvo Kristaus teisėta nuosavybė nuo pirmosios jo įsikūnijimo akimirkos Švenčiausios Mergelės Marijos įsčiose. Tačiau per visą savo gyvenimą jis šią šlovę laikė uždengtą, ir, taip sakant, „toli nuo savęs“. Jis ja pasinaudavo kartais, kad padarytų stebuklus, tačiau atsakė ją parodyti savo kūne.

Jis ypač nenorėjo, kad ji apsaugotų jį nuo kančios ir mirties. Juk Jėzus turėjo gyventi pagal tarnų išvaizdą, priimti ant savęs mūsų silpnybes ir vargus iki kryžiaus mirties. Jis turėjo tapti keliu visiems žmonėms, kurie, dalyvaudami Jėzaus kančiose, galėtų pasiekti jo garbę amžinajame gyvenime. Įdomu pastebėti, kad Atsimainymo pasakojimas yra vienintelė vieta Evangelijose, kur yra aprašoma Kristaus šlovė. Niekas nematė Kristaus prisikėlimo ir Kristui pasirodant tarp Velykų ir Šeštinių jo šlovė dar yra iš dalies uždengta. Po savo Įžengimo į dangų Kristus pasirodys visoje savo šlovėje tik Pauliui Damasko kelyje ir šventajam Jonui Patmos Saloje.

Ant Taboro kalno Jėzus apaštalams trumpai parodė savo šlovę, norėdamas sustiprinti jų tikėjimą ir viltį. Atrodo, kad tuo metu Petras ir kiti mokiniai beveik nieko nesuprato. Jie pradės teisingai vertinti šį įvykį tik po Jėzaus Prisikėlimo ir Sekminių. Bet nuo tada Jėzaus Prisikėlimo šviesa, kuri buvo apreikšta iš anksto ant Taboro kalno ir kuri yra mūsų šlovės viltis, paragino mokinius papildyti savo kūnuose, ko dar trūksta Kristaus kentėjimams, ir paaukoti save kaip gyvą auką Dievui, ištikimai sekant Jėzumi iki mirties.

Kristaus Atsimainymo ir Prisikėlimo šviesa jiems buvo tada panaši į šviesos, kuri vedė Dievo tautą per dykumą iki Pažadėtosios žemės, stulpą. Šventasis Benediktas „Regulos“ prologo pradžioje kviečia mus atmerkti akis dieviškajai šviesai – šviesai, kurią Kristus parodė ant Taboro kalno. Po to jis ragina mus kantrybe ir meile dalyvauti Kristaus kentėjimuose, kad galėtume pasiekti jo garbę danguje.

Tai bus mūsų Gavėnios ir visų mūsų gyvenimo žemėje kelionė. Jėzaus Atsimainymo ir Prisikėlimo šviesa mus visada lydės, ji mus slaptai palies ir stiprins tikėjimu ir viltimi per sakramentus. Šitai mes galėsime įvykdyti „Viešpaties angelo“ maldos žodžius, kurie prašo Dievą leisti mums pasiekti Prisikėlimo garbę per Kristaus Kančią ir Kryžių. Tegul mums padeda tai daryti Švenčiausioji Mergelė Marija savo nuolatiniais užtarimais. Amen. / kun.G.Casprini OSB/

**Turime mylėti savo artimą kaip Jėzus Kristus mus mylėjo.
Bet kaip Jėzus mus mylėjo? Jis mylėjo mus tvirtai, mylėjo dėl
mūsų išganymo, dėl amžinybės. Tai nėra meilė, kuri apsiribo-
ja tuščiais švelnumo ženklais ar kuri aprūpina mus trapiomis
laikinomis gėrybėmis; visa jo meilė yra siekis mus padaryti
amžinai laimingus. (šv.Klaudijus)**